

แนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพส่งออกทุเรียนจากประเทศไทย ไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน*

THE MANAGEMENT APPROACH TO INCREASE EFFICIENCY OF DURIAN EXPORTS FROM THAILAND TO THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

ZHU WANYING*, ฌู๋วันยิง, ธนาบวรพานิชย์, อนันต์ ธรรมชาลัย

ZHU WANYING*, Nattapassorn Tanabowornpanich, Anan Thamchalai

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนครกรุงเทพ ปทุมธานี ประเทศไทย

Faculty of Business Administration, North Bangkok University, Pathum Thani, Thailand

*Corresponding author E-mail: Wanying_zhu@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยคุณลักษณะองค์กรส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียน 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียน 3) เพื่อวิเคราะห์และเสนอแนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณได้จากเครื่องมือแบบสอบถาม เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 294 องค์กร สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยคุณลักษณะองค์กรส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียน ได้แก่ สถานที่ตั้ง และสัดส่วนสัญชาติผู้ถือหุ้นในกิจการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และทุนจดทะเบียน และระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำนวนพนักงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียน พบว่า การจัดการธุรกิจทุเรียนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) แนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียน ได้แก่ ควรมุ่งการส่งเสริม Soft Power การพัฒนาการผลิตทุเรียนแปรรูปส่งเสริมการขับเคลื่อนการผลิตทุเรียนไทยที่มีคุณภาพเพื่อส่งออกไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ส่งเสริมการรักษาสุขอนามัยของทุเรียนในกระบวนการผลิตเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ยกกระตักการสร้างแบรนด์ทุเรียนไทยที่มีคุณภาพสูงสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค แก้ไขกฎระเบียบและเงื่อนไขมาตรการการขนส่งและนำเข้าทุเรียนสดระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ยกกระตักอุดมการณ์และฝีมือแรงงานอย่างมืออาชีพ และพัฒนาการบูรณาการระบบดิจิทัลในขั้นตอนการผลิตส่งออกทุเรียน

คำสำคัญ: การจัดการ, ประสิทธิภาพส่งออกทุเรียน, สาธารณรัฐประชาชนจีน

Abstract

The objectives of this research article are 1) to study organizational characteristics factors affecting durian export efficiency. 2) to study durian business management factors affecting durian export efficiency. 3) to analyze and propose management guidelines to increase efficiency. Exporting durian from Thailand to the People's Republic of China. By using quantitative data

obtained from a questionnaire tool. Data were collected from a sample of 294 organizations. Statistics and data analysis included number, percentage, mean, standard deviation. One-way analysis of variance and multiple regression analysis. The results of the research found that 1) organizational characteristics factors affecting durian export efficiency include location and the proportion of nationality of shareholders in the business. They are significantly different at the .01 level and registered capital. and duration of business They are significantly different at the .05 level and the number of employees The difference is not statistically significant. 2) Durian business management factors affect durian export efficiency. It was found that durian business management affects durian export efficiency. The results are statistically significant at the .01 level. 3) Management guidelines to increase the efficiency of durian exports include: should focus on promoting soft power, developing the production of processed durian, promoting the production of quality Thai durian for export to the People's Republic of China. Promote the maintenance of hygiene of durian in the production process to reduce environmental impacts. Raise the level of creating a high quality Thai durian brand, building confidence among consumers. Amending the rules and conditions for transporting and importing fresh durian between Thailand and the People's Republic of China. Raise the ideals and professional skills of workers and develop the integration of digital systems in the durian export production process.

Keywords: Management, Durian Export Efficiency, People's Republic of China

บทนำ

ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกผลไม้เมืองร้อนที่สำคัญของโลก ประเทศไทยสามารถผลิตและส่งออกทุเรียนได้เป็นอันดับ 1 ของโลก การปลูกผลไม้ในเชิงเศรษฐกิจนอกจากจะสร้างรายได้เข้าประเทศแล้วยังเป็นการสร้างอาชีพและรายได้ให้กับเกษตรกรจำนวนมาก ผลไม้ส่งออกที่สำคัญ คือ ทุเรียน “ราชาแห่งผลไม้” ปี พ.ศ. 2564 ทุเรียนประเทศไทยมีมูลค่าส่งออกสูงถึง 3.5 พันล้านบาทหรือสหรัฐ มีอัตราการขยายตัวของการส่งออกสูงถึงร้อยละ 68 ซึ่งได้รับความนิยมสูงต่อเนื่องในต่างประเทศแต่มีอัตราการขยายตัวค่อนข้างคงที่ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565) ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกทุเรียนไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ราคาทุเรียนมีเสถียรภาพมากขึ้น ซึ่งบางแห่งรับซื้อผลผลิตและส่งออกทั้งปีโดยดำเนินการตั้งจุดรับซื้อทั้งในภาคตะวันออกและภาคใต้สำหรับการดำเนินธุรกิจและบริหารจัดการมีทั้งโรงคัดบรรจุที่เป็นผู้ประกอบการไทย ผู้ประกอบการจีนและผู้ประกอบการไทยถือหุ้นร่วมกับผู้ประกอบการจีนโดยจ้างคนไทยดำเนินการบรรจุภัณฑ์หรือดำเนินการแทน (สุสิทธิ์ สิงหาดี, 2564) ความเปลี่ยนแปลงการส่งออกทุเรียนหลายประการ เช่น ทุเรียนไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานการส่งออกเนื่องจากเกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการส่งออกทุเรียนที่มีคุณภาพ อีกทั้งปัจจุบันมีพ่อค้าชาวต่างชาติมีการลงทุนทำคลังในการรับซื้อโดยตรงกับเกษตรกรโดยพ่อค้ามีการกำหนดราคาเองทำให้เกษตรกรมีอำนาจในการต่อรองราคาได้มากขึ้น (พิรศักดิ์ ศักดิ์หงษ์ และวิษณุตร์ งามสะอาด, 2564) เกิดปัญหาผลผลิตเกินความต้องการของตลาดและหากยังไม่มีตลาดอื่นรองรับผลผลิตจะส่งผลให้มีปัญหาราคาตกต่ำตามมาประกอบกับการเข้ามาประกอบธุรกิจร่วมทุนผลไม้แบบครบวงจรของคนต่างชาติ ซึ่งคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและการดำเนินธุรกิจทุเรียนของประเทศไทย โดยรวมรวมถึงมีผลกระทบโดยตรงต่อเกษตรกรผู้ปลูกผลไม้ของประเทศไทย

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า การจัดการเป็นกระบวนการประสานกิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ในการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการธุรกิจการส่งออกทุเรียน ดังนั้น การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิดทฤษฎีของของบาร์โทล & มาร์ติน (Bartol, K. M. & Martin, D. C., 1997) ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดการองค์กร 3) การนำ และ 4) การควบคุม ซึ่งองค์กรที่มีผลการดำเนินการที่ดีหรือประสบผลสำเร็จนั้นจะเป็นการนำเข้าทรัพยากรที่ใช้ในการสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรและมีการสร้างมูลค่าเพิ่มของทรัพยากรที่ใส่เข้าไปในกระบวนการทำให้ธุรกิจเกิดผลกำไรมากกว่าทรัพยากร และประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์องค์กรกระบวนการหรือการกระทำใด ๆ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิดทฤษฎีของ ปีเตอร์สันและพลอแมน (Peterson, E. & Plowman, G. E., 1953) ที่ได้กำหนดองค์ประกอบของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานไว้ 4 ประการ คือ 1) ต้นทุน 2) คุณภาพ 3) ปริมาณ และ 4) เวลา ซึ่งศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของธุรกิจส่งออกทุเรียนประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ประหยัดหรือคุ้มค่าของทรัพยากรสามารถนำไปพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อเป็นปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านการจัดการโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจส่งออกทุเรียนเพิ่มประสิทธิภาพสามารถขับเคลื่อนองค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย นอกจากนั้นยังเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจส่งออกทุเรียนตลอดจนเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจส่งออกทุเรียนซึ่งต้องมีความเป็นมืออาชีพ และพร้อมที่จะรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยคุณลักษณะองค์กรส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. เพื่อวิเคราะห์และเสนอแนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้ข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและวิธีการดำเนินการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของธุรกิจการส่งออกทุเรียนในประเทศไทย

1. ด้านขอบเขต

1.1 ด้านประชากร (Population)

ผู้ประกอบการที่ขึ้นทะเบียนโรงคัดบรรจุทุเรียนไทยออกไปนอกราชอาณาจักรไว้ต่อกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด และกรมวิชาการเกษตรแจ้งชื่อและหมายเลขทะเบียนผู้ส่งออกผลไม้ไทยให้กรมศุลกากรทราบเพื่อประกอบการส่งออก จำนวนทั้งสิ้น 1,221 แห่ง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

ผู้ประกอบการที่ขึ้นทะเบียนโรงคัดบรรจุทุเรียนไว้ต่อกรมวิชาการเกษตร กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำจำนวน 293 องค์กร โดยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่ และมอแกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการการส่งออกทุเรียนไทยจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ละ 1 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากประชากรด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ซึ่ง

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้ประกอบการการส่งออกทุเรียนไทยจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยพิจารณาตามสถานที่ตั้งตามภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคตะวันออก ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันตก ภาคอีสาน ภายหลังจากที่ได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้วทำการตรวจสอบพบว่ามีแบบสอบถามที่มีความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล จำนวน 294 องค์กร จึงใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของผู้ให้ข้อมูลเชิงปริมาณในการวิจัยครั้งนี้

2. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการการส่งออกทุเรียน ที่ได้จดทะเบียนโรงคัดบรรจุส่งออกทุเรียนไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 1 ฉบับ มี 4 ส่วน ดังนี้ต่อไป

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะขององค์กร ได้แก่ ทุนจดทะเบียน จำนวนพนักงาน ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ สถานที่ตั้ง และสัดส่วนสัญชาติผู้ถือหุ้น ข้อคำถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิดให้เลือกตอบ (Check list)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การจัดการองค์กร 3) การนำองค์กร 4) ควบคุม มีข้อคำถามลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิดให้เลือกตอบ โดยใช้มาตรวัดระดับความคิดเห็นแบบประเมินค่า (Rating Scales)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบด้วย 1) ต้นทุน 2) คุณภาพ 3) ปริมาณ และ 4) เวลา มีข้อคำถามลักษณะเป็นแบบปลายปิดให้เลือกตอบ โดยใช้มาตรวัดระดับความคิดเห็นแบบประเมินค่า (Rating Scales)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดที่ให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น

วิธีหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K., 1977) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้เท่ากับ 0.87 ซึ่งถือว่าใช้ได้สำหรับการ

2. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเชื่อมั่น (Reliability) ดำเนินการโดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด (Cronbach, L. J., 1951) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.853 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามชุดนี้มีคุณภาพในด้านความตรงของเนื้อหาในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3. ด้านการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม โดยใช้ช่องทางส่งไปรษณีย์ จำนวน 1,221 ฉบับ ถึงผู้ประกอบการธุรกิจส่งออกทุเรียน โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการโรงงานละ 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้ติดต่อขอความอนุเคราะห์ผู้ประกอบการให้ตอบแบบสอบถามผ่านระบบ (Google Form) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเก็บแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ทั้งหมด 294 ฉบับ

4. ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงบรรยาย

4.1.1 การวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.1.2 การวิเคราะห์คุณลักษณะองค์กร ได้แก่ ทุนจดทะเบียน จำนวนพนักงาน ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ สถานที่ตั้ง และสัดส่วนสัญญาถือหุ้นในกิจการ วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 สถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) วิเคราะห์โดยใช้สถิติ F-test โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ LSD และ 2) การวิเคราะห์ทำการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรต้น ด้วยค่าสถิติ (Pearson Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิง แบบ All Enter โดยใช้สถิติ Adjusted R² ได้แก่ ค่า F และ t

4.3 การวิเคราะห์และเสนอแนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ของ ฮัมฟรีย์ (Humphrey, Albert, 2005) ทำให้ได้ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค แล้วนำมากำหนดแนวทางด้วยหลักการ (TOWS Matrix Analysis) ของ ไวฮ์ริช (Weihric, 1993) โดยใช้หลักการเชิงรุก หลักการเชิงป้องกัน หลักการเชิงแก้ไข และหลักการเชิงรับ

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณลักษณะขององค์กรในการวิจัยการเชิงปริมาณ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณลักษณะขององค์กร โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 เป็นจำนวนมากที่สุด มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 เป็นจำนวนมากที่สุด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 61.60 เป็นจำนวนมากที่สุด มีตำแหน่งรองผู้จัดการ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 เป็นจำนวนมากที่สุด มีทุนจดทะเบียน 1,000,001-10,000,000 บาท จำนวน 144 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 49.00 เป็นจำนวนมากที่สุด มีจำนวนพนักงาน 50-100 คน จำนวน 191 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 65.00 เป็นจำนวนมากที่สุด มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 133 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 45.20 เป็นจำนวนมากที่สุด มีสถานที่ตั้งองค์กรอยู่ในภาคใต้ จำนวน 144 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 49.00 เป็นจำนวนมากที่สุด มีสัดส่วนสัญญาถือหุ้นในกิจการร่วมทุนร้อยละ 100 ของคนต่างชาติ จำนวน 103 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 35.10 เป็นจำนวนมากที่สุด

2. ผลของการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยวิธีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นมากกว่าสองกลุ่ม และโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) จำแนกตามปัจจัยคุณลักษณะขององค์กร แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อจำแนกตามคุณลักษณะขององค์กร

คุณลักษณะขององค์กร	ประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไป สู่สาธารณรัฐประชาชนจีน		
	สถิติ F	p-value	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ด้านทุนจดทะเบียน	3.167*	.025	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ด้านจำนวนพนักงาน	.685	.505	ไม่ปฏิเสธสมมติฐาน
3. ด้านระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ	3.645*	.027	ปฏิเสธสมมติฐาน
4. ด้านสถานที่ตั้ง	8.999**	.000	ปฏิเสธสมมติฐาน
5. ด้านสัดส่วนสัญญาถือหุ้นในกิจการ	3.705**	.006	ปฏิเสธสมมติฐาน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า

1. ประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะขององค์กร ด้านทุนจดทะเบียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 2. ประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะขององค์กร ด้านจำนวนพนักงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 3. ประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะขององค์กร ด้านระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 4. ประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะขององค์กร ด้านสถานที่ตั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 5. ประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะขององค์กร ด้านสัดส่วนสัญญาผู้ถือหุ้นในกิจการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างต้น ด้วยค่าสถิติ Pearson Correlation ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ตัวแปร	การวางแผน	การจัดการองค์กร	ด้านการนำองค์กร	การควบคุม
การวางแผน	1.000			
การจัดการองค์กร	.561** (.000)	1.000		
ด้านการนำองค์กร	.621** (.000)	.561** (.000)	1.000	
การควบคุม	.670** (.000)	.394** (.000)	.506** (.000)	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต้นดังกล่าวสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการวางแผน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ได้แก่ ด้านการจัดการองค์กร โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r=.561$, $p\text{-value} = .001$) แสดงว่าค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ด้านการนำองค์กร โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r=.621$, $p\text{-value} = .001$) แสดงว่าค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และด้านการควบคุม โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r=.670$, $p\text{-value} = .001$) แสดงว่าค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการจัดการองค์กร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ด้านการนำองค์กร โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r=.561$, $p\text{-value} = .001$) แสดงว่าค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และด้านการควบคุม โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r=.394$, $p\text{-value} = .001$) แสดงว่าค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน



3. ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการนำองค์กร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับด้านการควบคุม โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = .506$, $p\text{-value} = .001$) แสดงว่าค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียน จากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน

ปัจจัยการจัดการธุรกิจ ทุเรียน	ประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐ ประชาชนจีน				
	ต้นทุน	คุณภาพ	ปริมาณ	เวลา	ภาพรวม
ด้านการวางแผน	10.342** (.000)	1.916 (.056)	1.962 (.051)	7.517 ** (.000)	10.573** (.000)
ด้านการจัดการองค์กร	5.214** (.000)	-1.273 (.204)	9.515** (.000)	1.282 (.201)	7.597** (.000)
ด้านการนำองค์กร	13.890** (.000)	6.049** (.000)	1.766 (.079)	4.342 ** (.000)	12.468** (.000)
ด้านการควบคุม	1.586 (.114)	23.207** (.000)	2.151* (.032)	-1.325 (.186)	11.178** (.000)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า

1. ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการวางแผน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านต้นทุน ด้านเวลา และภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการจัดการองค์กร ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านต้นทุน ด้านปริมาณ และภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการนำองค์กร ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านต้นทุน ด้านคุณภาพ ด้านเวลา และภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการควบคุม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านคุณภาพ และภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการควบคุม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านปริมาณ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์และเสนอแนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน

4.1 แนวทางการส่งเสริม Soft Power ยกระดับส่งออกทุเรียนไทยในตลาดทั่วโลก

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย : เพื่อการส่งเสริม Soft Power ยกระดับส่งออกทุเรียนในตลาดทั่วโลกสร้างคุณภาพสูงในผลผลิตทุเรียน โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการการผลิตที่มีความดูแลและควบคุมคุณภาพอย่างเข้มงวด การส่งออกไปตลาดจีนโดยตรงมีความยุ่งยากและซับซ้อนมาก ซึ่งภาครัฐควรดูแลให้อำนาจต่อร่องระหว่างผู้ประกอบการและเกษตรกรไทยมีความเป็นธรรมที่สุด ไม่ฉวยโอกาสเอาเปรียบซึ่งกัน และกัน

ผู้ประกอบการประเทศไทยควรหาตลาดการส่งออกใหม่ ๆ นอกเหนือจากจีนเพื่อลดความเสี่ยงของ การกระจุกตัวในตลาดเดียว ขณะที่ภาครัฐควรเร่งเจรจาการค้าเพื่อประโยชน์แก่ผู้ประกอบการผลไม้ ไทยในการหาช่องทางการส่งออกใหม่ ๆ

4.2 แนวทางการพัฒนาการผลิตทุเรียนแปรรูปสร้างมูลค่าให้กับทุเรียนไทยในตลาดจีน

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย : เพื่อการพัฒนาการผลิตทุเรียนแปรรูปสร้างมูลค่าให้กับทุเรียนไทยในตลาดจีนให้มีกรอบทิศทางทางการพัฒนาการผลิต การตลาดและการบริหารจัดการผลไม้อย่าง เป็นระบบมีเอกภาพ และสามารถแก้ไขปัญหาผลไม้ได้อย่างยั่งยืนให้เกษตรกรชาวสวนผลไม้มีความมั่นคงในอาชีพรายได้ และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเพิ่มมูลค่าของทุเรียนไทยและขยายการส่งออกให้มากขึ้นสร้างเสถียรภาพราคาทุเรียนโดยค่าเฉลี่ยของราคาที่เกษตรกรขายได้จะไม่ต่ำกว่าต้นทุนการผลิตส่งผลให้มูลค่าของทุเรียนตามราคาดี/เกษตรกรขายได้เพิ่มขึ้นและเพิ่มผลตอบแทนให้แก่เกษตรกร

4.3 แนวทางส่งเสริมการขับเคลื่อนการผลิตทุเรียนไทยที่มีคุณภาพเพื่อส่งออกไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย : เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนการผลิตทุเรียนไทยที่มีคุณภาพเพื่อส่งออกไปสู่สาธารณรัฐ ประชาชนจีนคุณภาพของผลผลิตทุเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าสู่ตลาดจีนให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกระบวนการผลิตและควบคุมคุณภาพปรับตัวมุ่งไปสู่แนวทางการพัฒนาธุรกิจอย่าง ยั่งยืน (Sustainability) มากขึ้น ซึ่งนอกจากคุณภาพ คุณค่า รูปแบบสินค้า ความไว้วางใจ แก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการ เพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อความอยู่รอดและเสริมสร้างให้เกิดความสำเร็จขององค์กรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและอย่างเป็นรูปธรรมในขับเคลื่อนการผลิตทุเรียนไทยที่มีคุณภาพเพื่อส่งออกไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน

4.4 แนวทางส่งเสริมการรักษาสุขอนามัยของทุเรียนในกระบวนการผลิตเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย : เพื่อส่งเสริมการรักษาสุขอนามัยของทุเรียนในกระบวนการผลิตเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลดการใช้สารเคมีที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและผู้บริโภค ลดการใช้พลาสติกและวัสดุที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้ธุรกิจส่งออกทุเรียนให้มีคุณภาพสูง ลดต้นทุนในการผลิตและสามารถทำการผลิตทันต่อความต้องการให้เพิ่มขึ้นส่งผลต่อการลดอัตราการสูญเสียในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่ทุเรียนอีกทั้งยังเพื่อเป็นการกำหนดค่าแรงที่แรงงานจะได้รับให้ เหมาะสมเป็นไปตามมาตรฐานฝีมือของแรงงานสนับสนุนเกษตรกรที่ใช้วิธีการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นสิ่งสร้างรายได้ที่ยั่งยืน

4.5 แนวทางยกระดับการสร้างแบรนด์ทุเรียนไทยที่มีคุณภาพสูงสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคจีน

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย : เพื่อยกระดับการสร้างแบรนด์ทุเรียนไทยที่มีคุณภาพสูงสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคจีนเร่งสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานทุเรียนไทยพร้อมประชาสัมพันธ์วิธีการเลือกซื้อทุเรียนของไทยให้ผู้บริโภคในต่างประเทศมากขึ้นเข้มงวดในการควบคุมคุณภาพของผลผลิต ทั้งในกระบวนการผลิตและการบรรจุให้ความสำคัญในการบรรจุผลผลิตให้อยู่ในมาตรฐานสูง และใช้บรรจุภัณฑ์ที่ดึงดูดและประทับใจลูกค้าสร้างแบรนด์ที่สร้างความเชื่อมั่นด้วยการสื่อสารมีคุณภาพสูงสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคจีนและการตลาดที่เข้าใจความต้องการของผู้บริโภคจีน

4.6 แนวทางแก้ไขกฎระเบียบและเงื่อนไขมาตรการการขนส่งและนำเข้าทุเรียนสดระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย : เพื่อแก้ไขกฎระเบียบและเงื่อนไขมาตรการการขนส่งและนำเข้าทุเรียนสดระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนที่กำหนดมาตรฐานกระบวนการนำเข้าและการตรวจสอบ



สินค้าผลผลิตทุเรียนคุณภาพไม่ตัดทุเรียนอ่อนสามารถสร้างรายได้ให้ผู้ประกอบการอย่างมั่นคงช่วยให้ต้นทุนลดลง และผลผลิตเพิ่มขึ้นเพื่อกระจายผลผลิตทุเรียนให้มีปริมาณและคุณภาพผลผลิตตาม ความต้องการของตลาด ซึ่งสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่ผู้ประกอบการ การแก้ไขกฎระเบียบและเงื่อนไขมาตรการขนส่งและนำเข้าทุเรียนระหว่างสองประเทศจำเป็นต้องมีการปรับปรุงกฎระเบียบสร้างความมั่นใจในตลาด และเพิ่มพูนความสำคัญของการค้าขายทุเรียนระหว่างสองประเทศลดอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการค้าขายทุเรียนระหว่างสองประเทศ เช่น การลดเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบสินค้า

4.7 แนวทางยกระดับอุดมการณ์และมีมือแรงงานอย่างมืออาชีพ

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย : เพื่อยกระดับอุดมการณ์และมีมือแรงงานอย่างมืออาชีพส่งเสริมให้แรงงานใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองและกระบวนการผลิตเพิ่มปริมาณผลผลิตทุเรียนส่งออกให้มีคุณภาพและมาตรฐานกำหนดด้วยการเสริมทักษะ ด้านต่าง ๆ (Re skills, Up skills, New skills) ให้พร้อมรับมือวิถีชีวิตแบบปกติใหม่ (New normal) ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในอนาคตที่มีอุดมการณ์และเป้าหมายในการขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างชัดเจนสร้างสังคมในการทำงานที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมยกระดับฝีมือแรงงานในสายงานที่เฉพาะเจาะจง โดยมีการร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการผลิตแรงงานอย่างมืออาชีพเพื่อสร้างความเข้มแข็งในสถานประกอบการเน้นการปรับตัวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มขึ้น รวมถึงการสร้างเสริมทักษะเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่แรงงาน ทั้งนี้เพื่อจะเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเพิ่มผลผลิตในการทำงาน

4.8 แนวทางพัฒนาการบูรณาการระบบดิจิทัลในขั้นตอนการผลิตส่งออกทุเรียนไทย

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย : เพื่อพัฒนาการบูรณาการระบบดิจิทัลขั้นตอนการผลิตควบคุมการส่งออกทุเรียนเพื่อลดต้นทุนในการผลิตเป็นการปรับตัวและใช้นวัตกรรมเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขัน โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทุเรียนส่งออกให้มีคุณภาพสูง และสามารถทำการผลิตทันต่อความต้องการให้เพิ่มขึ้นส่งผลต่อการลดอัตรา การสูญเสียในกระบวนการผลิตสร้างระบบเก็บข้อมูลออนไลน์ที่ใช้ในการติดตามข้อมูลการผลิตและการส่งออกทุเรียน เช่น ระบบการติดตามสินค้าและคุณภาพของทุเรียนใช้เทคโนโลยีเซ็นเซอร์และอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ

อภิปรายผล

1. ผลของการศึกษาปัจจัยคุณลักษณะขององค์กรผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 294 ชุด พบว่า เป็นผู้ประกอบการการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 เป็นจำนวนมากที่สุด มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 เป็นจำนวนมากที่สุด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 61.60 เป็นจำนวนมากที่สุด มีตำแหน่งรองผู้จัดการ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 เป็นจำนวนมากที่สุด มีทุนจดทะเบียน 1,000,001 - 10,000,000 บาท จำนวน 144 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 49.00 เป็นจำนวนมากที่สุด มีจำนวนพนักงาน 50 - 100 คน จำนวน 191 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 65.00 เป็นจำนวนมากที่สุดมีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 133 องค์กร เป็นจำนวนมากที่สุด มีสถานที่ตั้งองค์กรอยู่ในภาคใต้ จำนวน 144 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 49.00 เป็นจำนวนมากที่สุด มีสัดส่วนสัญชาติผู้ถือหุ้นในกิจการร่วมทุนร้อยละ 100 ของคนต่างชาติ จำนวน 103 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 35.10 เป็นจำนวนมากที่สุด

2. ผลการศึกษาปัจจัยการจัดการทุเรียนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า ประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะขององค์กร ด้านสถานที่ตั้ง ด้านสัดส่วนสัญชาติผู้ถือหุ้นในกิจการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน

เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะขององค์กร ด้านทุนจดทะเบียน ด้านระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะขององค์กร ด้านจำนวนพนักงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลิต มานิตยกุล ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและทางออกของผลไม้ไทยเข้าสู่จีน ผลการศึกษาได้พบว่า โดยเฉพาะปัญหาที่พบเมื่อสินค้ามาถึงจุดนำเข้า ในประเทศจีน โดยเป็นการประมวลและศึกษาได้แสดงรายละเอียดของปัญหาที่พบ ณ ปลายทางการนำเข้าผลไม้ไทยในจีนทั้งระบบการฝากขายและการพัฒนาด้านการตลาดของผู้ประกอบการไทย นอกจากนี้ผลไม้ไทยมีปัญหามาตรฐานและคุณภาพส่งออกปัญหาราคาขายผลไม้ที่สูงจนลดขีดความสามารถในการแข่งขัน จากต้นทุนการนำเข้าที่สูงทั้งที่ราคาขายของเกษตรกร ต้นทุนในประเทศต่ำกว่ามาก ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของสินค้า เป็นต้น ทั้งกระบวนการตั้งแต่ต้นทางส่งออก การขนส่งและการจัดการกับปัญหา ณ ปลายทางที่เป็นจุดนำเข้าในประเทศจีน (ชลิต มานิตยกุล, 2552)

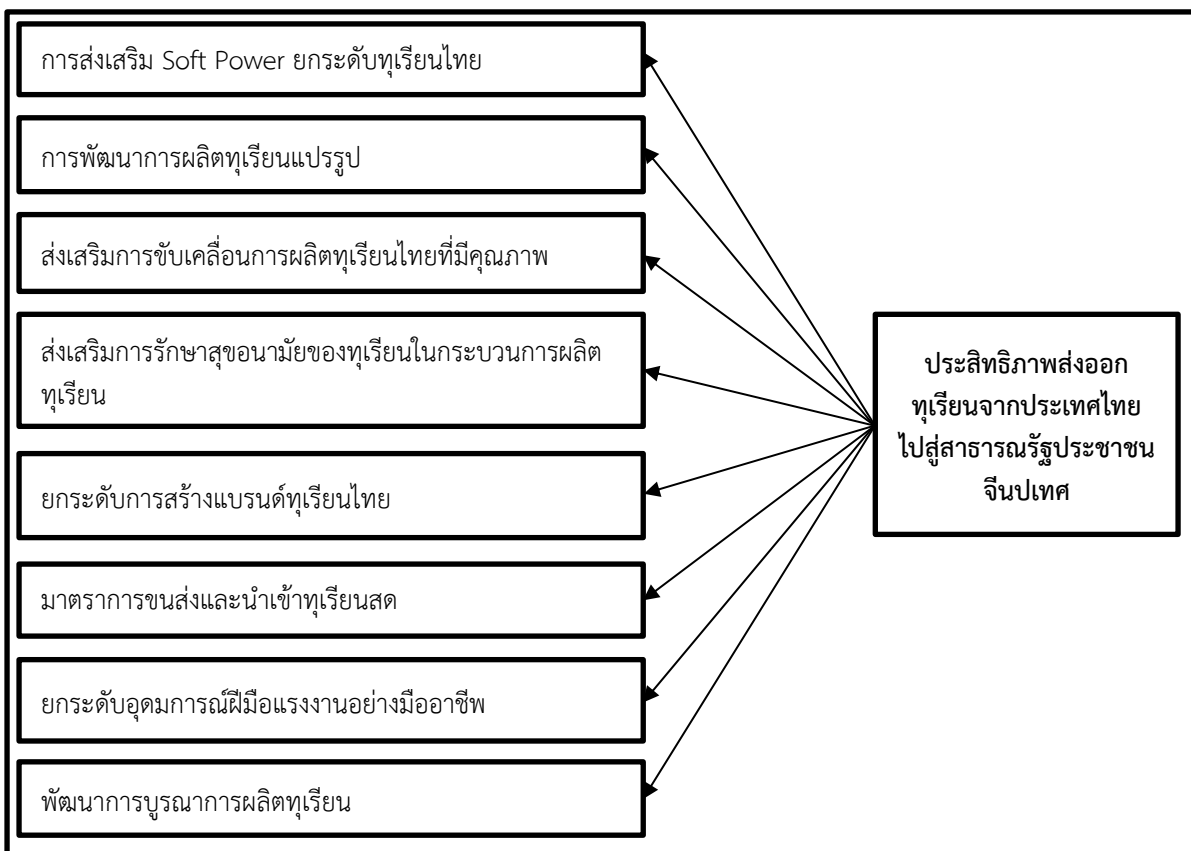
3. ผลการศึกษาปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า 1) ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการวางแผน ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านต้นทุน ด้านเวลา และภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการจัดการองค์กร ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านต้นทุน ด้านปริมาณ และภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการนำองค์กร ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านต้นทุน ด้านคุณภาพ ด้านเวลา และภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการควบคุม ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านคุณภาพ และภาพรวม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการควบคุม ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านปริมาณ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพงศ์ หาญบุญทรง ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การส่งออกทุเรียนสดและลำไยสดของไทยสู่ ประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปริมาณการส่งออกทุเรียนสดของไทยไปประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนรวมปี 2547 - 2556 สามอันดับแรกคือ อินโดนีเซียลาว และมาเลเซียตามลำดับ ปริมาณการส่งออกลำไยสดสามอันดับแรกคือ อินโดนีเซีย เวียดนาม และลาวตามลำดับ 2) การวิเคราะห์แนวโน้มพบว่า การส่งออกทุเรียนสดไปอินโดนีเซียและลาวมีแนวโน้มลดลงส่วนมาเลเซียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และการส่งออกในกลุ่มประชาคมอาเซียนโดยรวมมีแนวโน้มลดลง การส่งออกลำไยสดไปอินโดนีเซียและลาวมีแนวโน้มลดลง ส่วนเวียดนามมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และการส่งออกในกลุ่มประชาคมอาเซียนโดยรวมมีแนวโน้มลดลง ส่วนดัชนีฤดูกาล ปริมาณการส่งออกทุเรียนสดสูงสุดในไตรมาสที่ 2 (เมษายน-มิถุนายน) ดัชนีฤดูกาลปริมาณการส่งออกลำไยสดสูงสุดในไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน) การส่งออกในไตรมาสอื่น ๆ มีน้อย 3) การวิเคราะห์จุดแข็ง พบว่า ผลผลิตมีคุณภาพและรสชาติดีพื้นที่ปลูกและสภาพอากาศเหมาะสม เกษตรกรมีความชำนาญสูง มีเทคโนโลยีการเกษตรที่จุดอ่อนคือผลไม้เมืองร้อนเสียหายง่าย การใช้สารเคมีกับผลผลิต เกษตรกรบางรายขาดจริยธรรมต่างชาติเข้ามารับซื้อผลผลิตเพื่อส่งออกเอง ด้านโอกาส การผลิตทุเรียนและลำไยมีคู่แข่งในต่างประเทศน้อย มีช่องทางการตลาดในกลุ่มร้านค้าสมัยใหม่อุปสรรคคือการพัฒนาการผลิตผลไม้ของหลายประเทศ มาตรการที่มีใช้ภาษีของประเทศคู่ค้าภาวะการแข่งขันในตลาดผลไม้มีแนวโน้มจะรุนแรงมากขึ้น ข้อมูลการตลาดผลไม้ของกลุ่มประชาคมอาเซียนหาได้ยากและไม่ทันสมัย 4) กลยุทธ์สำคัญได้แก่ เกษตรกรควรปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทำ GAP ขยายการผลิตนอกฤดู ผู้รวบรวมและผู้ส่งออกเน้นควบคุมคุณภาพผลไม้ที่ส่งออก ผู้ส่งออกควรขยายช่องทางการตลาดและหาตลาดใหม่ หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอย่างเต็มที่ ตรวจสอบ



สินค้าที่ส่งออกอย่างเข้มงวด เร่งเจรจาหาข้อยุติหรือผ่อนผันการใช้มาตรการที่มีใช้ภาษีของประเทศคู่ค้า ประชาสัมพันธ์ผลไม้ไทยในงานแสดงสินค้า ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างเกษตรกร ผู้รวบรวม และผู้ส่งออก เพื่อสร้างความเข้มแข็งและความเป็นธรรมทางการค้า (จักรพงษ์ หาญบุญทรง, 2557)

4. ผลการศึกษาและเสนอแนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า การส่งเสริม Soft Power ยกระดับส่งออกทุเรียนไทยในตลาดทั่วโลก การพัฒนาการผลิตทุเรียนแปรรูปสร้างมูลค่าให้กับทุเรียนไทยในตลาดจีนส่งเสริมการขับเคลื่อนการผลิตทุเรียนไทยที่มีคุณภาพ เพื่อส่งออกไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ส่งเสริมการรักษาสุขอนามัยของทุเรียนในกระบวนการผลิตเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ยกระดับการสร้างแบรนด์ทุเรียนไทยที่มีคุณภาพสูงสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคจีน แก้ไขกฎระเบียบและเงื่อนไขมาตรการขนส่งและนำเข้าทุเรียนสดระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ยกระดับอุดมการณ์และมีมือแรงงานอย่างมืออาชีพ และพัฒนาการบูรณาการระบบดิจิทัลในขั้นตอนการผลิตส่งออกทุเรียนไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พีรพร พร้อมเทพ ผลการศึกษาพบว่า มีจุดแข็งและโอกาสสูงมากจึงเลือกใช้กลยุทธ์เพิ่มปริมาณการผลิต เพื่อประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิต และกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิต 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดพื้นที่ดำเนินการ 2) การกำหนดประเด็นการพัฒนา 3) การออกแบบและวางแผนการส่งเสริมและพัฒนา และ 4) การดำเนินการตามแผนโดยมีกลไกการบริหารจัดการที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพแนวทางการพัฒนา (พีรพร พร้อมเทพ, 2558)

องค์ความรู้ใหม่



ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนประกอบด้วย 1) การส่งเสริม Soft Power ยกระดับส่งออกทุเรียนไทยในตลาดทั่วโลก 2) การพัฒนาการผลิตทุเรียนแปรรูปสร้างมูลค่าให้กับทุเรียนไทยในตลาดจีน 3) ส่งเสริมการขับเคลื่อนการผลิตทุเรียนไทยที่มีคุณภาพเพื่อส่งออกไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน 4) ส่งเสริมการรักษาสุขอนามัยของทุเรียนในกระบวนการผลิตเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 5) ยกระดับการสร้างแบรนด์ทุเรียนไทยที่มีคุณภาพสูงสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคจีน 6) แก้ไขกฎระเบียบและเงื่อนไขมาตรการขนส่งและนำเข้าทุเรียนสดระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน 7) ยกระดับอุดมการณ์และมีมือแรงงานอย่างมืออาชีพ และ 8) พัฒนาการบูรณาการระบบดิจิทัลในขั้นตอนการผลิตส่งออกทุเรียนไทย

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 294 ชุด พบว่า ผู้ประกอบการการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 169 คน อายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 167 คน ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 181 คน ตำแหน่งรองผู้จัดการ จำนวน 136 คน ทุนจดทะเบียน 1,000,001 - 10,000,000 บาท จำนวน 144 องค์กร จำนวนพนักงาน 50 - 100 คน จำนวน 191 องค์กร ระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 133 องค์กร ที่สุดสถานที่ตั้งอยู่ในภาคใต้ จำนวน 144 องค์กร สัดส่วนสัญชาติผู้ถือหุ้นร้อยละ 100 ของคนต่างชาติ จำนวน 103 องค์กร เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วนแล้วจึงทำการวิเคราะห์และสรุป ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อจำแนกตามคุณลักษณะองค์กร พบว่า ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สถานที่ตั้ง สัดส่วนสัญชาติผู้ถือหุ้นในกิจการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจำนวนพนักงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า ปัจจัยการจัดการธุรกิจทุเรียน ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์กร ด้านการนำองค์กร ด้านการควบคุม ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผู้ประกอบการในธุรกิจส่งออกทุเรียน ควรศึกษาและนำแนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกทุเรียนจากประเทศไทยไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ 1) การส่งเสริม Soft Power 2) การพัฒนาการผลิตทุเรียนแปรรูป 3) ส่งเสริมการขับเคลื่อนการผลิตทุเรียนไทยที่มีคุณภาพเพื่อส่งออกไปสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน 4) ส่งเสริมการรักษาสุขอนามัยของทุเรียนในกระบวนการผลิตเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 5) ยกระดับการสร้างแบรนด์ทุเรียนไทยที่มีคุณภาพสูงสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค 6) แก้ไขกฎระเบียบและเงื่อนไขมาตรการขนส่งและนำเข้าทุเรียนสดระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน 7) ยกระดับอุดมการณ์และมีมือแรงงานอย่างมืออาชีพ และ 8) พัฒนาการบูรณาการระบบดิจิทัลในขั้นตอนการผลิตส่งออกทุเรียน ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป 1) ควรมีการศึกษาเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการส่งออกทุเรียนที่ไม่ได้คุณภาพ เช่น ทุเรียนอ่อน ทุเรียนเน่า ทุเรียนเนื้อแข็ง ทุเรียนเนื้อยาง ทุเรียนราดำและทุเรียนมีหนอน เพื่อพัฒนาคุณภาพ และชื่อเสียงทุเรียนไทยที่ส่งออกไปประเทศจีน และ 2) ควรมีการวิจัยและพัฒนากิจการองค์ความรู้ความเข้าใจให้กับชาวเกษตรกรทุเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2566). กระทรวงเกษตรฯ เผยผลสำเร็จการขับเคลื่อนคุณภาพและมาตรฐานทุเรียนภาคตะวันออก ปลื้มส่งออกจีน 4.7 แสนตัน ยกจันทบุรีโมเดลเป็นต้นแบบในพื้นที่ภาคใต้ พร้อมเตรียมนำ

- คณะลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานอย่างเข้มข้น. เรียกใช้เมื่อ 31 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.moac.go.th/news-preview-451291792706>
- จักรพงษ์ หาญบุญทรง. (2557). กลยุทธ์การส่งออกทุเรียนสดและลำไยสดของไทยสู่ประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน. ใน วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชลิต มานิตยกุล. (2552). ปัญหาและทางออกของผลไม้ไทยเข้าสู่จีน. ใน รายงานการวิจัย. สถาบันการต่างประเทศ เทวะวงศ์วโรปการ.
- ชูลีพร สิงหาชาติ. (2564). การสื่อสารการตลาดเพื่อส่งออกทุเรียนของจังหวัดจันทบุรี. ใน วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการสื่อสาร. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565). ผลไม้ไทยสุดฮอตรุกตลาดโลกฝ่าโควิด-19. เรียกใช้เมื่อ 11 สิงหาคม 2565 จาก https://www.bot.or.th/content/dam/bot/documents/th/research-and-publications/articles-and-publications/articles/pdf/Article_25May2022.pdf
- พีรพร พร้อมเทพ. (2558). การศึกษาแนวทางการพัฒนาการผลิตทุเรียนศรีสะเกษเพื่อ5การส่งออก ไปยังประเทศจีน. ใน รายงานการศึกษาค้นคว้าส่วนบุคคล. สถาบันการต่างประเทศ เทวะวงศ์วโรปการ กระทรวงการต่างประเทศ.
- พีรศักดิ์ ศักดิ์หงษ์ และวิษณุรัตน์ งามสะอาด. (2564). การพัฒนาการบริหารห่วงโซ่อุปทานผลผลิตทุเรียนและการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการคัดแยกทุเรียนด้วยหลักการ SCOR Model. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก, 1(2), 25-38.
- Bartol, K. M. & Martin, D. C. (1997). Management. (2nd ed.). New York: McGraw.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. Psychometrika, 16(3), 297-334.
- Humphrey, Albert. (2005). SWOT Analysis for Management Consulting. Retrieved March 10, 2022, from <https://www.sri.com/sites/default/files/brochures/dec-05.pdf>.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Peterson, E. & Plowman, G. E. (1953). Business Organization and Management. (3rd ed.). Illinois: Irwin.
- Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. Tijdschrift voor Onderwijsresearch: 2(2), 49-60.